

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 57 0 Пс 105298 17 Рев
Бања Лука, 08.03.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Општина К., кога заступа заступник по закону Правобранилаштво Р.С. Б.Л, против туженог ЈПШ „Шуме Републике Српске“ а.д. С., кога заступа пуномоћник Ч.Ђ., адвокат из Б.Л., ради исплате, одлучујући о ревизији тужитеља против рјешења Вишег привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 105298 17 Пж од 11.09.2017. године, на сједници одржаној дана 08.03.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 105298 13 Пс од 14.03.2017. године тај суд се огласио ненадлежним у предметној правној ствари, укинуо је све спроведене радње и тужбу тужитеља одбацио. Тужитељ је обавезан да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 13.583,70 КМ.

Другостепеним рјешењем Вишег привредног суда у Бањој Луци број 57 0 Пс 105298 17 Пж од 11.09.2017. године жалба тужитеља је одбијена и првостепено рјешење потврђено. Одбијен је захтјев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену одлуку побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права са приједлогом да се побијано рјешење преиначи или да се исто укине и предмет врати другостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужени предлаже да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није основана.

У предметној правној ствари тужитељ тражи да се тужени обавезе да му, на име надокнаде за развој неразвијених општина, за период од 01.10.2012. до 31.12.2015. године, исплати износ од 1.032.269,68 КМ, са законском затезном каматом.

Стављени захтјев тужитеља се темељи на чињеничним тврдњама да тужени, као корисник шума и шумског земљишта у својини Републике Српске који је вршио експлоатацију шумских дрвних сортимената са територије тужитеља, није тужитељу измирио законску обавезу плаћања надокнаде за развој неразвијених општина.

Поступајући по захтјеву тужитеља, имајући у виду одредбе члана 89. став 3. и 4., те члана 93. и 94. Закона о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08, даље: ЗОШ), првостепени суд је нашао да надокнада чије плаћање се тражи представља јавни приход за који контролу обрачуна, плаћање и принудну наплату врши управа, у поступку који је прописан Законом о пореском поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 102/11 до 31/14), па је закључио да је суд апсолутно ненадлежан да у парничном поступку одлучује о захтјеву за плаћање те надокнаде и да се наплата исте може тражити само у управном поступку. У прилог таквом закључку се позвао и на рјешење управе РС ... од 27.05.2016. године, којим је туженом наложено плаћање надокнаде, између осталог, у корист Општине К. Сагласно томе, позивом на одредбу члана 16. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), првостепени суд је донио рјешење којим се огласио ненадлежним, укинуо све спроведене радње и тужбу тужитеља одбацио.

Одлучујући о жалби тужитеља, другостепени суд је прихватио утврђења и правне закључке првостепеног суда, па је изјављену жалбу одбио и првостепену одлуку потврдио.

Одлуке нижестепених судова су правилне и законите.

Захтјев тужитеља се идентификује према чињеничним наводима на којима је захтјев утемељен и петиту захтјева. У конкретном случају се захтјева плаћање накнаде за неразвијене дијелове општине за период 01.10.2012. до 31.12.2015. године у износу од 1.032.269,68 КМ, уз тврдњу да је тужени у обавези да ову надокнаду плаћа, јер врши експлоатацију шума са територије тужитеља.

Одредба члана 89. став 3. ЗОШ прописује да је корисник шума и шумског земљишта у својини Републике Српске дужан да плаћа надокнаду за развој неразвијених дијелова општине са које потичу продати сортименти у висини од 10% финансијских средстава остварених продајом шумских дрвних сортимената. Ова надокнада се уплаћује на рачун јавних прихода општине или града (став 4.), а према одредби члана 93. истог закона контролу обрачуна ових средстава врши орган управе надлежан за пореске послове. Уколико обвезник плаћања ове надокнаде не обрачуна и не уплати надокнаду, принудну наплату и контролу обрачуна и уплате извршиће управа РС (члан 94. став 1.), а принудна наплата ове надокнаде се извршава у складу са Законом о пореској управи РС (став 2.).

Према томе, контролу обрачуна и плаћања, те принудну наплату предметне надокнаде врши орган управе односно управа РС, у поступку који је прописан Законом о пореском поступку, па је правилан закључак нижестепених судова да се наплата ове надокнаде може тражити само у управном поступку, док суд није надлежан да поступа и да одлучује о таквом захтјеву.

Сагласно томе, првостепени суд је правилно донио рјешење којим се огласио ненадлежним, укинуо спроведене радње и тужбу одбацио, примјеном одредбе члана 16. став 1. и 2. ЗПП. Стога се не могу прихватити ревизиони наводи да су нижестепене одлуке супротне одредбама ЗПП, нити наводи да се у конкретном случају ради о судској надлежности.

Другачији закључак, у погледу оцјене надлежности суда за поступање у предметној правној ствари, не може исходити чињеница да се првостепени суд није одмах по пријему тужбе огласио ненадлежним, већ тек по проведеном доказном поступку.

Из датих разлога, изјављена ревизија је одбијена, примјеном одредбе члана 248. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић